

Διονυσης Καρατζας

ΟΧΤΩ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Θυμαιμαι,
πηρα εγαν ηλιο απο το σωμα σου
κι εγραφα κιτρινες γραμμες
το μουσικο κορμι της θαλασσας,
οταν εσυ
ξεμπλεξες τα μαλλια μου
και διπλωσες μεσα τους
κατι περασμενες ωραιες μερες,
κι εφυγες.
Τουτη η μερα πηρε και μουδιασε
σαν την ξερη φλουδα του καλοκαιριου.

ΩΡΙΜΗ ΩΡΑ

Κατι φωνες
κατι παιδια
κατι μερες
ωραια ποταμια
κατεβαινουν τους δρομους.
Τραγουδα μου τουλαχιστον τωρα.

ΜΕ ΚΥΤΤΑΣ

α
Με κυττας κι αγαπαω τη μερα
και το φως
που χτιζει στα μαλλια σου
τα νερα του κοσμου
και τη δοξα μου.

β
Με κυττας κι αγαπαω τον τοιχο
που κραταει τη βροχη και σενα
—Θυμαιμαι την ωρα των λογισμων μας.

γ
Με κυττας κι αγαπαω
τις μικρες μικρες ωρες της θαλασσας
εσενα
το τόσο περιστερι.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ Σ ΕΝΑ ΣΤΙΧΟ

1
Θυμαιμαι εδρεχε πολυ
και πως πληθυναν οι ανθρωποι στην αγορα
πως μεγαλωσε η αγαπη κατω απο τα μπαλκονια.